

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. van der Holst
Hugo Hooftman
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
Hein Kray
G. Kromdijk
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuijsen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Wouter Slob
Co van der Steen-Pijpers
To van Thiel
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,- per jaar

De jeugdige collectantjes van de Neerbosch-Cent-afdelingen ontvangen het blad gratis. In combinatie met het maandblad „De Vriend des huizes” is de prijs slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

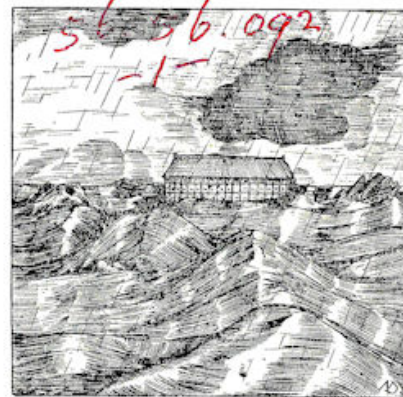
Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 08800 - 2 21 10
Giro 90 87 09

De Zondvloed

Eeuwen waren voorbijgegaan sinds de eerste mensen uit het paradijs waren verdreven. Adam en Eva waren toch gestorven, al had de slang gezegd „gij zult de dood niet sterven.” De slang, d.i. de duivel, had gelogen. Ook Kaïn en Seth leefden niet meer. Ze waren allemaal honderden jaren oud geworden, maar toch eindelijk gestorven. Hun nakomelingen leefden verder. En eigenaardig, de nakomelingen van de goddeloze Kaïn waren meest allen goddeloze mensen en die van Seth vreesden de Here. Maar later gingen deze mensen zich vermengen en trouwden met elkaar. Toen bleef er van de vreeze Gods niet veel over. De vrome mensen deden met de goddeloze mensen mee en zo werd het een grote goddeloze boel op de aarde. Tenslotte was er nog een man, die de Here vreesde. Dat was Noach. Zijn vader Lamech was een vroom man en hij had zijn zoon genoemd Noach d.i. Troost. Deze diende de Here en wandelde met God.

Eens — Noach was toen bijna vijfhonderd jaar — beval de Here hem een ark te bouwen, een heel groot schip. Dat was nodig, omdat de Here alle mensen door een zond- of grote vloed wilde verdelgen. Alleen Noach met zijn gezin zou in leven blijven. Noach begon midden op het land dat grote schip te bouwen. De mensen vroegen hem, waarom hij dat deed en toen vertelde hij, dat er een grote vloed zou komen en dat alle mensen zouden verdrinken. Och, wat werd Noach daárom uitgelachen. De mensen hielpen Noach bij het timmeren, maar van die vloed geloofden ze niets. Nu het leek ook wel alsof Noach maar wat had verteld, want de jaren verliepen en er gebeurde niets. Toen Noach al honderd jaar getimmerd had, was alles nog bij hetzelfde gebleven. Eindelijk na 120 jaar lang te hebben gebouwd èn gepredikt was het zover. De ark was af en de Here zei dat de vloed nu komen zou. De Here zou de dieren naar Noach zenden twee aan twee: een mannetje en een wijfje. Toen alle dieren binnen waren ging Noach er ook in met zijn vrouw en zijn zonen Sem, Cham en Japhet en hun vrouwen. Daarop sloot God zèlf de deur. Niemand kon er nu meer in. En toen barstte het oordeel van God los. De regen viel bij stromen neer, veertig dagen en veertig nachten achtereen.

Het water steeg en de mensen werden bang. Zij sprongen tegen de ark op en smeekten om binnen te worden gelaten. Doch dat ging niet, Noach kon de ark niet open doen. Toen klommen de mensen in de bomen, op de bergen, maar niets hielp, want het water steeg tot boven de top van de hoogste berg.

Honderdvijftig dagen dreef de ark op het wijde water. Toen begon het water te zakken en bleef de ark met een schok op een berg vastzitten. Die berg heette Ararat. Langzaam zakte nu het water weg en de toppen van de bergen werden weer zichtbaar. Veertig dagen wachtte Noach, toen liet hij een

raaf uit. Deze roofvogel kwam niet terug. Hij kon wel leven, van alles wat er op het water dreef. Een week later liet hij een duif uit. Dit diertje eet zaad en moest dus zijn voedsel op de grond zoeken. Maar dat ging nog niet. Moe en hongerig keerde het beestje tegen de avond weer terug. Een week later liet Noach weer een duif uit. Ook deze keerde terug, doch met een groen olijfblad in haar bek. Dat was een bewijs, dat de toppen der bomen al boven het water uitstaken. Weer een week later ging er een duif uit en dit diertje kwam niet terug: zij had dus voedsel gevonden. En een maand later gaf God aan Noach het bevel: Ga uit de ark, gij met uw gezin en met alle dieren! De Here beloofde aan Noach, dat de aarde niet meer door water zou vergaan en als teken daarvan diende de regenboog. Het eerste wat Noach deed was een altaar bouwen en de Here danken voor zijn redding.